

fældet er, naar vedkommende møder paa Valgstedet. Derfor har jeg vendt mig imod dette og tror vedvarende, at det vil faa meget uheldige Konsekvenser, om det lykkedes at faa saadanne Bestemmelser indført.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller synes at være utilfreds med, at jeg har udtrykt min Glæde over, at der fra et enkelt Partis Side er vist Resignation med Hensyn til Fremsættelse af Ændringsforslag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har nogen Anledning til at misbillige, at jeg udtrykte min Tilfredshed dermed; jeg vilde have udtrykt ganske den samme Tilfredshed overfor det ærede Medlem og hans Parti, hvis han overhovedet havde vist nogen som helst Tilbøjelighed til at sætte specielle Ønsker til Side for at naa til at fremme fælles Ønsker gennem den Betænkning og de dertil knyttede Ændringsforslag, som her foreligger. Men det ærede Medlem har ikke vist nogen Tilbøjelighed i saa Henseende; alt, hvad han ud fra en konservativ Betragtning kan ønske af Ændringer til det foreliggende Valglovsforslag, har han fremført, han har ikke paa nogen Maade paa lagt sig nogen Tilbageholdenhed i saa Henseende. Om han i Virkeligheden nærer noget Ønske om at naa til ændrede og forbedrede Regler med Hensyn til Udøvelsen af den kommunale Valgret, tvivler jeg efter dette om. Derfor maa det ærede Medlem ikke være fortrydelig over, at jeg ikke er i Stand til at udtrykke nogen Glæde over det Standpunkt, han og hans nærmeste i denne Sag har indtaget.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Henningsen sagde med Hensyn til Valgene til Amtsraad, at man for disses Vedkommende fra radikal og socialdemokratisk Side udtrykkelig vilde have ændrede Regler angaaende Formandsbesættelsen og angaaende Valgperioden, og det var under den udtrykkelige Betingelse, at man i Valglovskommissionen havde tiltraadt det konservative Forslag. Jeg vil gerne deroverfor sige til det ærede Medlem, at saa kunde man jo have stillet disse Krav op som Underændringsforslag og søgt at samle et Flertal herom; saa havde man været i nøje og fuld Overensstemmelse med den Optræden, som han og hans nærmere

Meningsfæller, Socialdemokratiet, havde vist. Naar man ikke har fulgt denne meget naturlige og fornuftige Fremgangsmaade, maa jeg have Lov til at spørge, hvad der er Grunden hertil, og til at spørge, hvilken mystisk Grund det er. Det ærede Medlem Hr. Henningsen siger heroverfor, at det er Landstinget. Nu ved jeg ikke, om der er noget særlig mystisk ved Landstinget; ud fra en radikal Betragtning er der maaske somme Tider noget mystisk ved enkelte ærede Landstingsmænd, f. Eks. Hr. Edvard Brandes, der kan der imellem, naar der er store politiske Diskussioner, være noget mystisk, men at der i den Slags ganske reelle Spørgsmaal som det, her foreligger, er noget mystisk ved Landstinget, nærer jeg nogen Tvivl om, at det ærede Medlem virkelig kan mene. Jeg maa da formode, at man fra det ærede Medlems Side og det ærede Socialdemokratis Side her har taget et Hensyn til et andet Mindretal; naar man ofte fra disse Partiers Side bebrejder os, at vi tager Hensyn, bør de Herrer selv erindre, hvilken Stilling de har indtaget i Dag.

Til Indenrigsministeren skal jeg kun sige, at naar han mente, jeg var fortrydelig over de Bemærkninger, han havde gjort, tager Indenrigsministeren fuldkommen fejl heri; jeg var nærmest beundrende over, at Indenrigsministeren, om hvem man ikke har det Indtryk, at han er en Resignationens Mester, kunde udtrykke sig saa forstaaende overfor Resignation fra anden Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et Mindretal (Fr. Andersen, H. P. Hansen, Henningsen, Valdemar Nielsen, Vilhelm Rasmussen, Sundbo og Wilmann) (se Tillæg B, Sp. 1472)

forkastedes med 57 Stemmer mod 46.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 af Udvalget, tiltraadt af Indenrigsministeren, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 1 af et Mindretal (Fibiger, Christmas Møller og Sven)

forkastedes med 86 Stemmer mod 20.